

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010218
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4218010218.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanej F. G. nar. XX.X.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 17.07.2019, samosudkyňou JUDr. Eriky Jóbovej takto

rozhodol:

obžalovaná F. G. narodená XX. T. XXXX, bytom B. časť J.,
X. cesta číslo XXXX/X - R., na slobode,
je vinná, že

hoci jej ako rodičovi zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa F. G., narodenú XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 8P/116/2008 z 25.05.2009, s právoplatnosťou od 18.06.2009, bola zaviazaná prispievať na jej výživu mesačne sumou 33,- €, ktoré výživné bolo následne rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/243/2012 z 30.05.2013, s právoplatnosťou dňom 03.07.2013 zvýšené na sumu 100,- € mesačne, ktoré výživné bola obžalovaná povinná platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk otca dieťaťa E. G., bytom V. číslo XXX, túto zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplní od 23. decembra 2015, teda po tom, čo prevzala trestný rozkaz z predchádzajúceho trestného konania, a neplní až doposiaľ, hoci počas tohto obdobia mala viac pracovných pomerov a tiež pracovných možností, z príjmov ktorých mohla bez ohrozenia vlastnej existencie plniť svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas a v rozsahu najmenej vo výške ostatného súdneho rozhodnutia o výživnom, túto neplnila, výnimkou čiastkových úhrad v roku 2018 vo výške 1.160 eur a v roku 2019 vo výške 300 Eur, čím v období od 23. decembra 2015 až doposiaľ, s výpočtom zaostalosti k 30. júnu 2019, zaostala na výživnom najmenej vo výške 2.763,31 €, ktoré dlhuje otcovi dieťaťa E. G. a tohto konania sa dopustila napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 3T/87/2015 z 21. septembra 2015, s právoplatnosťou dňom 31. decembra 2015, uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu troch rokov, ktorý trestný rozkaz obvinená prevzala dňa 22. decembra 2015,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas a spáchala taký čin, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na F. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní sa priznala k spáchaniu skutku. Uviedla, že skutočne neplatila výživné na maloletú dcéru, a to preto, že mala veľké dlhy, mala veľa pôžičiek. Uviedla ďalej, že v roku 2012 opustila svojho manžela a žila v Bratislave s jedným mladým mužom, kvôli ktorému sa zadlžovala. Pracuje ako upratovačka v nemocnici a vykonáva prácu aj na dohodu. Chcela by svoju chybu napraviť. Výživné na dcéru už začala splácať. Dcéru naposledy videla pred dvomi rokmi. O úpravu výživného súdom nepožiadala. Požiadala súd, aby jej poskytol lehotu na zaplatenie zameškaného výživného.

Svedok E. G., manžel obžalovanej uviedol, že obžalovaná v roku 2011 odišla zo spoločnej domácnosti a o dcéru sa veľmi nezaujíma. Od decembra roku 2015 neplatila výživné na dcéru a od marca roku 2018 začala platiť bežné výživné. Náhradné výživné na dcéru nepoberá. Dcéra navštevuje stredné odborné učilište. Dcére vedel všetko zabezpečiť, čo potrebovala.

Z listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom tun. súdu 8P 116/2008 zo dňa 25.5.2009 bola maloletá Melinda Fábiková zverená do osobnej starostlivosti otca a obžalovaná bola zaviazaná na platenie výživného sumou 33.- eur mesačne. Ďalším rozsudkom tun. súdu 12P 243/2012 zo dňa 30.5.2013 bolo výživné na mal. dieťa zvýšené na 100.- eur mesačne počnúc od 30.5.2013.

Obžalovaná bola zamestnaná vo firme Clearance s.r.o. Bratislava od 9.3.2017, pričom pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú. Zamestnávateľ však ukončil pracovný pomer obžalovanej v skúšobnej dobe ku dňu 29.3.2017. Obžalovaná pracovala aj vo firme PROPLUSCO Services spol. s.r.o. Bratislava na dohodu o pracovnej činnosti, pričom dohoda sa uzatvorila na dobu od 1.11.2015 do 31.10.2016. Dohoda bola ukončená na žiadosť obžalovanej ku dňu 7.9.2016. Vo firme Klinton s.r.o. Bratislava mala pracovať obžalovaná na základe dohody o pracovnej činnosti od 22.9.2016 do 22.2.2017. Keďže mala absencie bola s ňou ukončená dohoda o pracovnej činnosti a zaslaná výpoveď dňa 18.1.2017. Vo firme ISTER CENTRUM S.r.o. Bratislava pracovala od 4.5.2017 do 30.6.2017, ale jej pracovný pomer bol ukončený dohodou dňa 24.5.2017. Vo firme MURA TRADE s.r.o. Dunajská Lužná obžalovaná pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti od 4.5.2017 do 30.6.2018. Od 25.6.2012 je riadne zamestnaná vo firme ČaSS spol. s.r.o.

Obžalovaná doposiaľ nebola priestupkovo stíhaná. Bola však súdne trestaná, a to trestným rozkazom tun. súdu 3T 87/2015 zo dňa 21.9.2015, ktorý jej bol doručený dňa 22.12.2015, pre prečin za nedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Zároveň jej bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatila zameškané výživné, túto svoju povinnosť však doposiaľ neplnila a zameškané výživné nezaplatila. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 31.12.2015.

Obžalovaná po podaní obžaloby začala platiť bežné výživné na maloleté dieťa. V roku 2018 zaplatila na výživnom sumu 1.160.- eur a v roku 2019 sumu 300.- eur. Ku dňu 30. 6.2019 dlhuje na výživnom sumou 2.763,31 eur. Súd obžalovanej poskytol viac šancí, aby zaplatila zameškané výživné, no ona tieto šance nevyužila.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obžalovaná úmyselne neplní riadne svoju vyživovacu na svoju maloletú dcéru od 23.12.2015, kedy prevzala trestný rozkaz v predchádzajúcej trestnej veci a to napriek tomu, že mala viac zamestnaní, teda viac príjmov, z ktorých by svoju vyživovacu plniť vedela. O dcéru sa nezaujíma a bežné výživné na ňu začala platiť - nie vždy v stanovenej výške - až potom, čo bolo začaté súdne konanie. Tohto protiprávneho konania sa obžalovaná dopustila závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas a napriek tomu, že za prečin zanedbania povinnej výživy bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená. Svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) trestného zákona. Súd preto uznal obžalovanú za vinnú z uvedeného prečinu, pričom upravil skutok uvedený v obžalobe podľa výsledkov vykonaného dokazovania. Uviedol sumy, ktoré obžalovaná na výživnom zaplatila - v roku 2018 sumu 1160.- eur a v roku 2019 sumu 300.- eur, ktoré sumy odrátať z celkovej zaostalosti na výživnom a výšku zameškaného výživného ku dňu 30.6.2019 - sumu 2.763,31 eur.

Podľa § 34 odsek 4) Trestného zákona, pri určení trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa priznala k spáchaniu skutku a oľutovala svoje konanie - § 36 písmeno l) Trestného zákona. Príťažujúcu okolnosť súd u obžalovanej nevhliadol. Nakoľko je daná prevaha poľahčujúcich okolností, horná hranica trestnej sadzby u uvedeného prečinu sa znižuje o jednu tretinu podľa § 38 odsek 3) Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, prihliadnuc aj na osobu obžalovanej, súd dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej postačí jej uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, teda trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Keďže obžalovaná prečin /úmyselný trestný čin/ spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, prihliadnuc na ustanovenie § 49 odsek 2, Trestného zákona, súd trest odňatia slobody jej uložil nepodmienečne. Súd nezistil podmienky na uloženie iného druhu trestu obžalovanej.

Súd obžalovanú na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.